

Διακήρυξη - Οι θέσεις μας

Η ΕΝΙΑΙΑ Συνδικαλιστική Αγωνιστική Συμπράταξη δρα στο χώρο της **ΕΤΕ** τα τελευταία τριάντα περίπου χρόνια.

Είναι ο αγωνιστικός συνδυασμός, ο οποίος αποτελεί έκφραση του **ΠΑΜΕ** στο χώρο της ΕΤΕ, τμήμα του Αγωνιστικού Μετώπου, το οποίο στην ΟΤΟΕ εκλέγει 5 Γενικούς Συμβούλους. Στη ΓΣΕΕ εκφράζεται από το ψηφοδέλτιο της ΔΑΣ στο οποίο συμμετέχουν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ.

Οι εργαζόμενοι που ανήκουν ή συνεργάζονται με την **ΕΝΙΑΙΑ** έχουμε την συναίσθηση ότι:

- χωρίς αγώνες, χωρίς αντίσταση και δίχως ταξικές συγκρούσεις τίποτε μέχρι σήμερα δε θα είχε κατακτηθεί.

- είναι επιτακτική ανάγκη να αντισταθούμε στις αντεργατικές πολιτικές και να συνεχίσουμε τον αγώνα κόντρα στη λογική της διαχείρισης, της υποταγής και του συμβιβασμού.

Ανεξάρτητα από πολιτικές, ιδεολογικές ή άλλες αντιλήψεις η ΕΝΙΑΙΑ συσπειρώνει σήμερα συναδέλφους που όχι μόνο ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ την υπάρχουσα κατάσταση αλλά και παλεύουν για να ενισχύσουν τον αγωνιστικό ταξικό πόλο στα πλαίσια του συνδικαλιστικού κινήματος. Παλεύουν για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος, που αποτελεί την ασπίδα των εργαζόμενων, ανοίγει το δρόμο της αποτελεσματικής τους αντίστασης και αντεπίθεσης στις αντιλαϊκές πολιτικές.

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ

Διεκδικούμε υπογραφή ικανοποιητικής κλαδικής σύμβασης

1.Καμιά διαπραγμάτευση για μειώσεις μισθών και επιδομάτων, με κάθε μορφής επιχειρησιακής ή ατομικής σύμβασης ή συμφωνίας. Τώρα αυξήσεις σε μισθούς που να ικανοποιούν τις ανάγκες μας. Κατώτερο Βασικό Μισθό (Ενιαίο Μισθολόγιο) 1.400 ευρώ.

2.Μόνιμη σταθερή δουλειά. Καμιά απόλυση. Κατάργηση όλων των λεγόμενων ελαστικών μορφών εργασίας. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, χωρίς όρους και προϋποθέσεις 7ωρο- 35ωρο -5ημερο. Τριάντα (30) μέρες άδεια σε όλους τους εργαζόμενους και επίδομα άδειας ένα μισθό για όλους.

3.Η πρακτική άσκηση των σπουδαστών να είναι με πλήρεις αποδοχές και εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα.

4.Κάλυψη από τις τράπεζες κατά 50% της κάρτας όλων των αστικών συγκοινωνιών

5.Άδεια κηύσεως, τοκετού, γαλουχίας και φροντίδας των νεογέννητων, 2 μήνες πριν και 6 μήνες μετά τον τοκετό, με πλήρεις αποδοχές και πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα. Επιπλέον ένα χρόνο γονική άδεια για κάθε παιδί με πλήρεις αποδοχές και ασφαλιστική κάλυψη. Μειωμένα ωράρια μέχρι τα παιδιά να πάνε στην πρώτη τάξη του δημοτικού σχολείου. Να αυξηθούν οι γονικές άδειες σε περιπτώσεις ασθένειας του παιδιού και για την εκπαιδευτική παρακολούθησή του.

6.Λόγω των αυξημένων υποχρεώσεων των εργαζομένων που δημιουργούν οι ανάγκες της καθημερινότητας, θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντικό να συμφωνήσουμε, η σωρευτική άδεια να χορηγείται σε έναν εκ των δύο γονέων εφ' όσον το ζητήσουν (με αίτησή τους) αντί του μειωμένου ωραρίου μητρότητας. Το μειωμένο ωράριο να αρχίζει αμέσως μετά από τη λήξη της άδειας τοκετού και από την ημερομηνία αυτή να υπολογίζεται ο συνολικός χρόνος και για τη χορήγηση της σωρευτικής άδειας.

7.Αύξηση στο επίδομα βρεφονηπιακού σταθμού σε 300 ευρώ (από 231 που χορηγείται από 1.9.2009). και να καταβάλλεται μέχρι την έναρξη της σχολικής περιόδου της Α' δημοτικού. Αύξηση στο επίδομα τοκετού κατά 5% (από 1.557 που χορηγείται από 4.6.2009)

8.Ατοκα στεγαστικά δάνεια για τα νέα ζευγάρια για απόκτηση κύριας κατοικίας

9.Κατάργηση αντιασφαλιστικών νόμων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ Ειδικότερα, άμεση κατάργηση του ΛΑΦΚΑ και της περικοπής της 13ης και 14η σύνταξης. Καθώς και το 6% κατά έτος πρόστιμο για τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις

10.Υποχρεωτικά σύνταξη για όλους με 30 χρόνια δουλειάς χωρίς όριο ηλικίας. Ο χρόνος λοχείας για τις γυναίκες και στρατιωτικής θητείας για τους άνδρες να προσμετράται στα συντάξιμα χρόνια χωρίς να επιβαρύνονται οι ασφαλισμένοι.

11.Πλήρη, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, για όλους του εργαζόμενους συμπεριλαμβανομένων και των οικογενειών τους Η κάλυψη να είναι από το κράτος με χρηματοδότηση 100%.

12.Ουσιαστικά μέτρα προστασίας της υγείας και της ασφάλειας στους τόπους εργασίας, με αντίστοιχες υποδομές, κρατικό σώμα Γιατρών Εργασίας, Τεχνικών Ασφάλειας, νοσηλευτών κ.ά. Ασφάλιση του επαγγελματικού κινδύνου με επάρκεια μέτρων στο πλαίσιο του αποκλειστικά δημόσιου συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης. Βελτίωση συνθηκών εργασίας για τους εργαζόμενους μπροστά σε οθόνες οπτικής απεικόνισης Να απαγορευτούν οι συμβάσεις των ασφαλιστικών ταμείων με τον ιδιωτικό τομέα

13.Κατάργηση όλων των μορφών της εργοδοτικής τρομοκρατίας όπως τους «κώδικες συμπεριφοράς» που έχουν θεσπίσει οι περισσότερες τράπεζες. Ελεύθερη πολιτική και συνδικαλιστική δράση στους χώρους δουλειάς.

14.Ιδιαίτερο ενδιαφέρον και φροντίδα πρέπει να δείξουμε στα άτομα με αναπηρία, με μέτρα που καταξιώνουν στην πράξη τον πολιτισμό μιας κοινωνίας και των συντελεστών που την απαρτίζουν. Στην κατεύθυνση αυτή προτείνουμε:

Στους εργαζόμενους με ποσοστό αναπηρίας 50% και άνω, να χορηγείται για κάθε

ημερολογιακό έτος άδεια με αποδοχές έξι (6) εργάσιμων ημερών, επιπλέον της κανονικής τους άδειας.

Να ληφθούν μέτρα για τη διασφάλιση της προσβασιμότητας και της εξυπηρέτησης των αναγκών στους χώρους εργασίας των Τραπεζών των ατόμων με αναπηρία όπως προβλέπεται από τον ΓΟΚ για ρυθμίσεις εξυπηρέτησης ΑΜΕΑ Ν. 2834/2000.

Για την επίτευξη των στόχων των τραπεζιτών και του μεγάλου κεφαλαίου οι εργαζόμενοι, τα ευρύτερα λαϊκά στρώματα, αλλά και το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα δέχεται μία θυελλώδη επίθεση διάρκειας, που καταργεί βασικά δικαιώματα ανατρέποντας ό,τι κατακτήθηκε με συνεχείς αγώνες και ταξική πάλη στον 20ό αιώνα.

Μετά τη Συνθήκη του Μάαστριχ (ανεξάρτητα από το ποιο κόμμα κυβερνά) ο στρατηγικός στόχος των κυβερνήσεων είναι η επίτευξη των στόχων της ΕΕ, της ΟΝΕ.

Από κοινού με το διευθυντήριο της ΕΕ και με τον ΣΕΒ, έχουν επεξεργαστεί και προωθούν μία σειρά μέτρων που αυξάνουν αστρονομικά τα κέρδη και ενισχύουν τα προνόμια και την εξουσία των μονοπωλίων, εντείνουν την εκμετάλλευση των εργαζομένων και μεθοδεύουν τη διάλυση του συνδικαλιστικού και γενικότερα του μαζικού κινήματος.

Το μνημόνιο, οι μεσοπρόθεσμοι και μακροπρόθεσμοι νόμοι που θέσπισε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με την σύμπλευση των κομμάτων του ευρωμονόδρομου, ουσιαστικά έχουν υπονομεύσει όλες τις πτυχές της ζωής των εργαζομένων. Προωθούν ένα σύνολο μέτρων και αναδιρθρώσεων που αφορούν στις εργασιακές σχέσεις, την Παιδεία, την Υγεία και την Πρόνοια, με σχέδιο και προοπτική την αύξηση της εκμετάλλευσης και την πλήρη υποταγή των σημερινών και κυρίως των αυριανών εργαζομένων.

Μπροστά στην κατάσταση αυτή οι ηγεσίες της ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και ΟΤΟΕ όχι μόνο δεν οργάνωσαν την αντίσταση της εργατικής τάξης, αλλά συναινούν, συμβιβάζονται και τελικά ευθυγραμμίζονται με τις κεντρικές επιλογές των κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μονοπωλίων, με ανυπολόγιστες και τραγικές συνέπειες για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργατοϋπαλλήλων και την προοπτική του συνδικαλιστικού κινήματος.

Δεν ήταν μοιραίο να φθάσουμε εδώ που φθάσαμε. Έχουν ευθύνες για την κατάσταση του συνδικαλιστικού κινήματος. Ως συνέπεια αυτής της γραμμής πλεύσης και της πρακτικής των συγκεκριμένων ηγεσιών είναι η μεγαλύτερη απογοήτευση των εργαζομένων, η απομάκρυνσή τους από τα συνδικάτα. Για όλα αυτά οι συγκεκριμένες ηγεσίες φέρνουν τεράστιες ευθύνες.

Όσο περνά ο καιρός και συνεχίζεται η ίδια κατάσταση, τα φαινόμενα αυτά μεγαλώνουν. Η πορεία εκφυλισμού και διάλυσης του συνδικαλιστικού κινήματος εντείνεται. Οι εργαζόμενοι από αυτές τις ηγεσίες τίποτα το καλό δεν έχουν να περιμένουν.

Όσο κυριαρχούν αυτές οι ηγεσίες, χωρίς να συναντούν την συντονισμένη ουσιαστική παρέμβαση και πρωτόβουλη δράση των ταξικών δυνάμεων, τόσο θα οξύνονται τα προβλήματα και θα έρθουν πιο δύσκολες μέρες για το Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Όλοι εμείς που ανησυχούμε από αυτές τις εξελίξεις μπορούμε και πρέπει να αντιδράσουμε, να δείξουμε πρακτικά ότι με την ενεργητική παρέμβασή μας μπορεί να ανατραπεί αυτή η αρνητική πορεία, να δώσουμε ελπίδα και προοπτική στους εργαζομένους.

1. ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Επιδιώκουμε να γίνει πλατιά συνείδηση στους εργαζομένους και να αποτελέσει κύριο στοιχείο του προσανατολισμού ενός αγωνιστικού, ταξικού κινήματος ότι τα προβλήματα των εργαζομένων δεν λύνονται χωρίς ουσιαστική αμφισβήτηση και αντιπαράθεση με τις πολιτικές και τα μέτρα αποσκοπούν στην αύξηση των κερδών του κεφαλαίου.

Αποτελεσματική δράση, υπεράσπιση δικαιωμάτων, προοπτική για ουσιαστική αλλαγή της θέσης των εργαζομένων και λογικές της «κοινωνικής συναίνεσης» ή αποδοχής των μονόδρομων που χαράζει το κεφάλαιο, δεν συμβιβάζονται. Σε όλα αυτά, το συνδικαλιστικό κίνημα αν θέλει να υπερασπίζεται αποτελεσματικά τα συμφέροντα των εργαζομένων, πρέπει να είναι αντίθετο. Οι γενικότερες εξελίξεις επιβάλλουν αλλαγή πορείας στο συνδικαλιστικό κίνημα. Η αλλαγή πορείας βρίσκεται στην ενίσχυση των αγωνιστικών, των ταξικών του χαρακτηριστικών, σε αντίθεση με όσους στηρίζουν τη γραμμή της ενσωμάτωσής του στις στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου.

Οι καιροί και οι ανάγκες των εργαζομένων απαιτούν κίνημα ζωντανό, που θα συσπειρώνει και θα αγκαλιάζει όποιον εργαζόμενο είναι διατεθειμένος να δράσει, ώστε να ξεφύγουμε από το σημερινό τέλμα.

2. ΑΝΤΙΤΑΣΣΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΦΘΟΡΑΣ ΚΑΙ ΣΗΨΗΣ. ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Προϋπόθεση για την αξιοπιστία και την ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος αποτελεί η κατηγορηματική καταδίκη και απόρριψη των αρνητικών φαινομένων που συστηματικά προωθήθηκαν τα τελευταία χρόνια. Η αντίθεση στη συστηματική προσπάθεια της συνδικαλιστικής ελίτ που κυριαρχεί σε όργανα του συνδικαλιστικού κινήματος, που επιδιώκει να χειραγωγήσει συνδικαλιστές και εργαζομένους με προνομιακή μεταχείριση από το κράτος και την εργοδοσία.

3. ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΤΟΥΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΕΝΟΤΗΤΑ, ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΜΕΤΩΠΟ ΣΤΟΝ ΟΔΟΣΤΡΩΤΗΡΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ, ΤΗΣ ΟΝΕ

Απαιτούμε και διεκδικούμε όχι μόνο τον περιορισμό της εκμετάλλευσης, αλλά και την κατάκτηση όλων όσων μας ανήκουν, σύμφωνα με τις σημερινές ανάγκες και απαιτήσεις.

Διεκδικούμε όρους εργασίας και αμοιβών, σε συνδυασμό με άλλους όρους κοινωνικών παροχών, ώστε οι εργαζόμενοι να ζουν με οικονομικά, κοινωνικά δικαιώματα, με ελεύθερο χρόνο, με δυνατότητες μόρφωσης και πολιτισμού.

Απαιτούμε εφαρμογή του 7ωρου, 5ήμερου, 35ωρου με αυξήσεις στους μισθούς, σταθερές εργασιακές σχέσεις, κατάργηση των αντι-ασφαλιστικών νόμων, κοινωνική ασφάλιση για τους εργαζόμενους.

Γενναίες αυξήσεις των παροχών για την Πρόνοια, την Υγεία, την Παιδεία.

Αύξηση του εισοδήματος μισθωτών και συνταξιούχων και διεκδίκηση των συλλογικών συμβάσεων που διευρύνουν και κατοχυρώνουν τα δικαιώματα.

4. ΑΝΤΙΤΑΣΣΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΟ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΤΑΞΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Γνωρίζουμε ότι χωρίς αγώνες, χωρίς αντίσταση και δίχως ταξικές συγκρούσεις τίποτε μέχρι σήμερα δε θα είχε κατακτηθεί. Αρνούμαστε, λοιπόν, να συμπράξουμε με τον κοινωνικό διάλογο που διευκόλυνε την ανατροπή ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, εργασιακών σχέσεων και έχει καθηλώσει τους εργαζόμενους σε απαράδεκτα χαμηλούς μισθούς.

5. ΑΝΤΙΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ, ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ, ΤΙΣ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Είμαστε αντίθετοι στις ιδιωτικοποιήσεις που παραδίδουν τον πλούτο της χώρας και τις επιχειρήσεις, τους τομείς κοινωνικής πολιτικής και την παιδεία στον άμεσο έλεγχο του μεγάλου κεφαλαίου.

Οι επιπτώσεις και οι συνέπειες αυτής της πολιτικής αφορούν συνολικά τους εργαζόμενους και το λαό μας.

Υπάρχει η διέξοδος και αυτή βρίσκεται στην αλλαγή προσανατολισμού του συνδικαλιστικού κινήματος και την αλλαγή τάξης στην εξουσία.

Με τη συμμετοχή, την παρουσία και τη δράση μας στα όργανα του συνδικαλιστικού κινήματος και ταυτόχρονα την αξιοποίηση μορφών που μαζικοποιούν, συντονίζουν και οργανώνουν τους εργαζόμενους, προσπαθούμε να συμβάλλουμε σ' αυτό.

6. Συγκεκριμένα για τις συγχωνεύσεις:

Η συγκέντρωση και η συγκεντροποίηση του κεφαλαίου είναι μια νομοτελειακή και αντικειμενική διαδικασία της καπιταλιστικής οικονομίας, η οποία συντελείται και:

στη φάση της ανάπτυξής της -και έχουμε τέτοια παραδείγματα διεθνώς την ίδια περίοδο αλλά και στη χώρα μας

στη φάση της κρίσης, όπου η ανάγκη διατήρησης και αύξησης της κερδοφορίας, η μείωση της ζημιάς από την καταστροφή κεφαλαίων, η δυνατότητα κεφαλαιακής επάρκειας για να δανείζουν οι τραπεζικοί όμιλοι φτηνά τους βιομηχανούς, τους εφοπλιστές, τους μεγαλέμπορους, κάνει τη διαδικασία αυτή πιο επιτακτική.

Τόσο στην ανάπτυξη -όσο και πολύ περισσότερο στη κρίση- η διαδικασία συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης του κεφαλαίου είχε και έχει αντιδραστικό χαρακτήρα. Είναι σε βάρος της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων, των ίδιων των εργαζομένων στους κλάδους που συντελείται μια τέτοια διαδικασία

Τα παραδείγματα είναι πολλά και στη χώρα μας και διεθνώς. Για παράδειγμα στην Αμερική, στην περίοδο των συγχωνεύσεων, η διαδικασία κατάσχεσης κατοικιών ανέρχεται στα 2,9 εκατομμύρια. Οι εργαζόμενοι μέτρησαν την απώλεια 7,5 εκατομμυρίων θέσεων εργασίας, και πάνω από 50 εκατομμύρια πολίτες επιβιώνουν με κουπόνια σίτισης.

Στη χώρα μας στη διάρκεια της τελευταίας 15ετίας πραγματοποιήθηκαν σημαντικές εξαγορές και συγχωνεύσεις που οδήγησαν στη δημιουργία ισχυρών τραπεζικών ομίλων (μεγάλες ιστορικές τράπεζες, αλλά και μικρότερες σε μέγεθος τράπεζες, συγχωνεύθηκαν από άλλες). Παρ' όλα αυτά, τα νέα αυτά μονοπώλια επί της ουσίας αύξησαν τα επιτόκια, μείωσαν τη ρευστότητα ιδιαίτερα προς τα λαϊκά νοικοκυριά και τους μικροαπασχολούμενους, εξακολουθούν να ξεζουμίζουν με τα τοκογλυφικά δάνεια τους την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

Η ισχυροποίηση των μονοπωλίων δεν αποτελεί απάντηση στην κρίση και στα αδιέξοδα του

καπιταλισμού. Αντίθετα, αυξάνει την επιθετικότητα του κεφαλαίου προς τους εργαζομένους, οξύνει τον ανταγωνισμό ανάμεσα στα τμήματα του κεφαλαίου, τις αντιφάσεις του συστήματος και προετοιμάζει νέα πιο βαθιά κρίση.

Αυτή την αντικειμενική αλήθεια προσπαθούν συνειδητά να κρύψουν από το λαό τόσο οι πλουτοκράτες, όσο και τα κόμματα και οι Κυβερνήσεις που τους εξυπηρετούν. Το ίδιο επιδιώκουν ηγεσίες των ομορτωριστικών ρευμάτων στη χώρα μας και η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ.

Την κρύβουν για να εμποδίσουν τους εργαζομένους να συσπειρωθούν και να δράσουν, όχι για την ουτοπία μιας δήθεν καλύτερης καπιταλιστικής διαχείρισης, αλλά για την απαλλοτρίωση της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας και στο τραπεζικό σύστημα, για ένα τραπεζικό σύστημα που στα πλαίσια μιας λαϊκής οικονομίας και εξουσίας θα υπηρετεί την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.